جزء ۱۸ حزب ۳۵

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

قَدۡ أَفۡلَحَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿١﴾ ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي صَلَاتِهِمۡ خَٰشِعُونَ ﴿٢﴾
هر آینه رستگار شدند مؤمنان ۱ آنان که ایشان در نماز خود فروتن اند ۲

وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَنِ ٱللَّغۡوِ مُعۡرِضُونَ ﴿٣﴾ وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِلزَّكَوٰةِ
و آنان که خود از بیهوده روگردان‌اند ۳ و آنان که خود زکات را

فَٰعِلُونَ ﴿٤﴾ وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِفُرُوجِهِمۡ حَٰفِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰٓ
ادا کنندگان‌اند ۴ و آنان که خود شرمگاه‌هایش را نگه دارندگان‌اند ۵ مگر بر

أَزۡوَٰجِهِمۡ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَإِنَّهُمۡ غَيۡرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
همسران خود یا آنچه مالک شده دستهایشان[کنیزان خویش] که همانا ایشان [برای آمیزش با آنان] سرزنش نشوند ۶

فَمَنِ ٱبۡتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡعَادُونَ ﴿٧﴾ وَٱلَّذِينَ هُمۡ
پس هرکه بجوید غیر از آن را پس آنان خود ازحد گذرندگان اند ۷ و آنان که خود

لِأَمَٰنَٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رَٰعُونَ ﴿٨﴾ وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمۡ
امانت های شان و عهد خویش را رعایت کنندگان‌اند ۸ و آنان که خود بر نمازهایشان

يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡوَٰرِثُونَ ﴿١٠﴾ ٱلَّذِينَ يَرِثُونَ
نگاهبان اند ۹ آنان خود میراث بران اند ۱۰ آنان که میراث می برند

ٱلۡفِرۡدَوۡسَ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ مِن
بهشت را در حالی که خود در آن جاویدان‌اند ۱۱ و هر آینه آفریدیم انسان را از

سُلَٰلَةٖ مِّن طِينٖ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلۡنَٰهُ نُطۡفَةٗ فِي قَرَارٖ مَّكِينٖ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
چکیده ای از گل ۱۲ سپس قرار دادیم او را نطفه ای در قرارگاهی استوار ۱۳ سپس

خَلَقۡنَا ٱلنُّطۡفَةَ عَلَقَةٗ فَخَلَقۡنَا ٱلۡعَلَقَةَ مُضۡغَةٗ فَخَلَقۡنَا
ساختیم آن نطفه را خون بسته پس ساختیم آن خون بسته را پاره گوشتی پس ساختیم

ٱلۡمُضۡغَةَ عِظَٰمٗا فَكَسَوۡنَا ٱلۡعِظَٰمَ لَحۡمٗا ثُمَّ أَنشَأۡنَٰهُ خَلۡقًا
آن پارهٔ گوشت را استخوان ها پس پوشانیدیم بر استخوان ها گوشتی را سپس پدید آوردیم او را آفرینشی

ءَاخَرَۚ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ أَحۡسَنُ ٱلۡخَٰلِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ
دیگر پس پُر برکت است الله که نیکوترین آفرینندگان است ۱۴ باز همانا شما پس از آن

لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ تُبۡعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدۡ
مردگانید ۱۵ باز همانا شما روز رستاخیز برانگیخته می شوید ۱۶ و هر آینه

خَلَقۡنَا فَوۡقَكُمۡ سَبۡعَ طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ ٱلۡخَلۡقِ غَٰفِلِينَ ﴿١٧﴾
آفریدیم بالای شما هفت راه های[آسمان] را و نیستیم ما از آفرینش بی خبران ۱۷

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ
و فرو فرستادیم از آسمان آب را به اندازه پس جای دادیم آن را در زمین و همانا بر بُردن

بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿۱۸﴾ فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِ جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
آن توانائیم ۱۸ پس پدید آوردیم برای شما با آن باغ هایی را از درختان خرما و انگور

لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۱۹﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن
برای شما که در آن باغ ها میوه های بسیار است و از آن می خورید ۱۹ و[پدیدآوردیم] درختی را که بیرون می آید از

طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْآكِلِينَ ﴿۲۰﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
کوه سینا می روید با روغن و نان خورشی برای خورندگان ۲۰ و همانا برای شما در

الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
دام ها[گاو و گوسفن و شتر] پندی است می نوشانیم شما را از آنچه در شکم های آنها است و برای شما در آنها سودهای فراوانی است

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۱﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ
و از [گوشت] آنها می خورید ۲۱ و بر آنها و بر کشتی ها حمل می شوید ۲۲ و هر آینه

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ
فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما هیچ الهی

غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۲۳﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَٰذَا
جز او آیا پس پروا نمی کنید ۲۳ پس گفتند سران کسانی که کفر ورزیدند از قومش نیست این

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
مگر آدمی مانند شما می خواهد که برتری گیرد بر شما و اگر می خواست الله هر آینه نازل می کرد

مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿۲۴﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
فرشتگانی را نشنیده ایم این را در[تاریخ] پدران پیشینیان خود ۲۴ نیست این کس مگر

رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۲۵﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
مردی که با او جنونی است پس انتظار بکشید دربارهٔ او تا مدتی ۲۵ گفت ای پروردگارم یاری کن مرا

بِمَا كَذَّبُونِ ﴿۲۶﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
به سبب آنچه تکذیب کردند مرا ۲۶ پس وحی کردیم ما به او که بساز کشتی را زیر نظر ما

وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن
و وحی ما پس چون بیاید فرمان ما و فوران کرد تنور [از آب] پس داخل کن در آن از

كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
هر گونه ای دوتا[=نر و ماده] و اهل خود را[نیز] مگر کسی که صادر شده است بر او فرمان[عذاب]

مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ﴿۲۷﴾
از آنها و گفتگو مکن با من دربارهٔ آنانی که ستم کرده اند همانا آنان غرق شدگان اند ۲۷

فَإِذَا ٱسۡتَوَيۡتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى ٱلۡفُلۡكِ فَقُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي نَجَّىٰنَا
پس چون نشستید تو و هرکه با تو باشد بر کشتی پس بگو ستایش از آنِ الله است که رهانید ما را

مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُل رَّبِّ أَنزِلۡنِي مُنزَلٗا مُّبَارَكٗا وَأَنتَ خَيۡرُ
از گروه ستمکاران (۲۸) و بگو [ای] پروردگارم فرودآر مرا در جایی مبارک و تو بهترین

ٱلۡمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ وَإِن كُنَّا لَمُبۡتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنشَأۡنَا
فرود آرندگانی (۲۹) همانا در این [داستان] نشانه هایی است و همانا ما هستیم آزمایش کنندگان (۳۰) سپس پدید آوردیم

مِنۢ بَعۡدِهِمۡ قَرۡنًا ءَاخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرۡسَلۡنَا فِيهِمۡ رَسُولٗا مِّنۡهُمۡ أَنِ ٱعۡبُدُواْ
بعد از آنان قومی دیگر را (۳۱) پس فرستادیم درمیان آنان پیامبری را از خودشان اینکه بپرستید

ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥٓۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ ٱلۡمَلَأُ مِن قَوۡمِهِ
الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او پس آیا پرهیزکاری نمی کنید؟ (۳۲) و گفتند سران از قومش

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِلِقَآءِ ٱلۡأٓخِرَةِ وَأَتۡرَفۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا
آنان که کفر ورزیدند و تکذیب کردند دیدار آخرت را و کامیابشان کرده بودیم در زندگانی دنیا

مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ يَأۡكُلُ مِمَّا تَأۡكُلُونَ مِنۡهُ وَيَشۡرَبُ مِمَّا
نیست این مگر آدمی مثل شما می خورد از آنچه شما می خورید از آن و می نوشد از آنچه

تَشۡرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنۡ أَطَعۡتُم بَشَرٗا مِّثۡلَكُمۡ إِنَّكُمۡ إِذٗا لَّخَٰسِرُونَ
می نوشید (۳۳) و اگر فرمان برید از آدمی که مانند شماست همانا شما آنگاه زیان کارانید

﴿٣٤﴾ أَيَعِدُكُمۡ أَنَّكُمۡ إِذَا مِتُّمۡ وَكُنتُمۡ تُرَابٗا وَعِظَٰمًا أَنَّكُم مُّخۡرَجُونَ
(۳۴) آیا وعده می دهد به شما که شما آنگاه که بمیرید و شوید خاک و استخوان‌هایی همانا شما [از گورها] بیرون آورده می شوید؟

﴿٣٥﴾ ۞ هَيۡهَاتَ هَيۡهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنۡ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ربع حزب ۳۵
(۳۵) دور است دور آنچه وعده داده می شوید (۳۶) نیست این مگر زندگانی همین دنیایمان

ٱلدُّنۡيَا نَمُوتُ وَنَحۡيَا وَمَا نَحۡنُ بِمَبۡعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنۡ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
می میریم و زنده می شویم و نیستیم ما برانگیختگان (۳۷) نیست او مگر مردی که

ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا وَمَا نَحۡنُ لَهُۥ بِمُؤۡمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
دروغ بسته بر الله دروغی را و نیستیم ما به او باور کنندگان (۳۸) گفت [ای] پروردگارم

ٱنصُرۡنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٖ لَّيُصۡبِحُنَّ نَٰدِمِينَ ﴿٤٠﴾
یاری ده مرا به سبب آنچه مرا تکذیب کردند (۳۹) گفت پس از اندکی حتماً می گردند پشیمان (۴۰)

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ بِٱلۡحَقِّ فَجَعَلۡنَٰهُمۡ غُثَآءٗۚ فَبُعۡدٗا لِّلۡقَوۡمِ
پس گرفت آنان را بانگ آسمانی به حق پس گردانیدیم آنها را [به صورت] خاشاک سیل آورده پس دوری و هلاکت باد بر گروه

ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنشَأۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِمۡ قُرُونًا ءَاخَرِينَ ﴿٤٢﴾
ستمکاران (۴۱) سپس پدید آوردیم بعد از آنان نسل های دیگر را (۴۲)

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَـْٔخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا
پیشی نمی گیرد هیچ قومی از اجل خود ونه واپس می ماند (۴۳) سپس فرستادیم پیامبران خود را پیاپی

كُلَّ مَا جَآءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُم بَعْضًا وَجَعَلْنَٰهُمْ
هرگاه آمد برای امتی پیامبرش تکذیب کردند اورا پس به دنبال آوردیم برخی شان را از پی برخی دیگر [یکی پس از دیگری نابودشان کردیم] و گردانیدیم آنان را

أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ
[موضوع] داستان ها پس دوری و هلاکت باد برگروهی که ایمان نمی آورند (۴۴) آنگاه فرستادیم موسی و برادرش

هَٰرُونَ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ
هارون را با نشانه های خود و حجتی روشن (۴۵) به سوی فرعون و سران او

فَاسْتَكْبَرُوا۟ وَكَانُوا۟ قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
پس تکبر ورزیدند و بودند گروهی برتری جوی (۴۶) پس گفتند آیا ایمان آوریم به دو آدمی که مانند ما هستند

وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَٰبِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا۟ مِنَ ٱلْمُهْلَكِينَ
حال آنکه قوم آن دو برای ما بندگان اند (۴۷) پس تکذیب کردند آن دو پس شدند از هلاک شدگان

﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
(۴۸) و هر آینه دادیم به موسی کتاب را باشد که ایشان راه یابند (۴۹) و گردانیدیم

ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥٓ ءَايَةً وَءَاوَيْنَٰهُمَآ إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
پسر مریم و مادرش را نشانه ای و جای دادیم آنان را در سرزمینی بلند دارای آرامش و آبی روان

﴿٥٠﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلرُّسُلُ كُلُوا۟ مِنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَٱعْمَلُوا۟ صَٰلِحًا إِنِّى بِمَا
(۵۰) ای پیامبران بخورید از خوراکی های پاکیزه و انجام دهید کاری شایسته همانا من به آنچه

تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ
می کنید بس دانایم (۵۱) و همانا این است امت شما امتی یگانه و من پروردگار شمایم

فَٱتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ
پس پروا کنید از من (۵۲) پس جدا کردند کار[دین]خود را در بین خود پاره پاره هر گروهی به آنچه نزد شان است

فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا
شادان اند (۵۳) پس بگذار آنان را در ورطهٔ [جهالت] شان تا مدتی (۵۴) آیا می پندارند که آنچه

نُمِدُّهُم بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ
مدد می دهیم آنان را به آن از مال و فرزندان (۵۵) شتاب می کنیم برای شان در خوبی ها؟ نه بلکه درنمی یابند[که این، آزمایش آنهاست]

﴿٥٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَٱلَّذِينَ هُم
(۵۶) همانا آنان که خود از ترس عذاب پروردگارشان ترسان اند (۵۷) و آنان که خود

بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
به آیات پروردگار خویش ایمان دارند (۵۸) و آنان که خود به پروردگار خود شرک نمی ورزند (۵۹)

وَٱلَّذِينَ يُؤۡتُونَ مَآ ءَاتَواْ وَّقُلُوبُهُمۡ وَجِلَةٌ أَنَّهُمۡ إِلَىٰ رَبِّهِمۡ رَٰجِعُونَ ٦٠
و آنان که می دهند آنچه می دهند درحالی که دل هایشان ترسان است به سبب آنکه آنان به سوی پروردگار شان بازگشت کنندگان اند ۶۰

أُوْلَٰٓئِكَ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِ وَهُمۡ لَهَا سَٰبِقُونَ ٦١ وَلَا نُكَلِّفُ
آنان می شتابند در نیکی ها و خود به سوی آن پیشی گیرندگان اند ۶۱ و مکلف نمی کنیم

نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۖ وَلَدَيۡنَا كِتَٰبٞ يَنطِقُ بِٱلۡحَقِّۚ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٦٢
هیچ کس را مگر به اندازه توان او و نزد ما کتابی است که سخن می گوید به حق و آنان ستمدیده نشوند ۶۲

بَلۡ قُلُوبُهُمۡ فِي غَمۡرَةٖ مِّنۡ هَٰذَا وَلَهُمۡ أَعۡمَٰلٞ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمۡ لَهَا
بلکه دل‌هایشان در غفلتی[عمیق] است از این[حقایق] و برای آنان است اعمالی غیر از این‌که آنان آن را

عَٰمِلُونَ ٦٣ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذۡنَا مُتۡرَفِيهِم بِٱلۡعَذَابِ إِذَا هُمۡ يَجۡـَٔرُونَ
انجام می‌دهند ۶۳ تا چون بگیریم نازپروردگان ایشان را به عذاب در آن وقت آنان فریاد می کنند

٦٤ لَا تَجۡـَٔرُواْ ٱلۡيَوۡمَۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ٦٥ قَدۡ كَانَتۡ ءَايَٰتِي
۶۴ [گفته می شود] فریاد مکنید امروز همانا شما از جانب ما یاری نخواهید شد ۶۵ هر آینه آیت های من

تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَكُنتُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡ تَنكِصُونَ ٦٦ مُسۡتَكۡبِرِينَ
خوانده می شد بر شما پس شما بر پاشنه های خود باز می گشتید [به پشت برمی گشتید] ۶۶ درحالی که تکبر می ورزیدید

بِهِۦ سَٰمِرٗا تَهۡجُرُونَ ٦٧ أَفَلَمۡ يَدَّبَّرُواْ ٱلۡقَوۡلَ أَمۡ جَآءَهُم مَّا لَمۡ يَأۡتِ
در برابر آن و [در نشست های] شبانه یاوه می‌گفتید ۶۷ پس آیا نیندیشیده‌اند این سخن [قرآن] را یا آمده است نزدشان آنچه که نیامده بود

ءَابَآءَهُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٦٨ أَمۡ لَمۡ يَعۡرِفُواْ رَسُولَهُمۡ فَهُمۡ لَهُۥ مُنكِرُونَ
برای پدران پیشین شان ۶۸ یا نشناختند پیامبرشان را پس از این روی آن او را انکار می کنند؟

٦٩ أَمۡ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةُۢۚ بَلۡ جَآءَهُم بِٱلۡحَقِّ وَأَكۡثَرُهُمۡ لِلۡحَقِّ
۶۹ یا می گویند دیوانگی در او است؟ چنین نیست بلکه آورده است برای شان حق را و بیشترشان حق را

كَٰرِهُونَ ٧٠ وَلَوِ ٱتَّبَعَ ٱلۡحَقُّ أَهۡوَآءَهُمۡ لَفَسَدَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ
ناخوش دارند ۷۰ و اگر پیروی کند حق ازآرزوهای شان هر آینه تباه شود آسمان ها

وَٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهِنَّۚ بَلۡ أَتَيۡنَٰهُم بِذِكۡرِهِمۡ فَهُمۡ عَن
و زمین و هرکه در میان آنهاست بلکه آوردیم برای شان پند ایشان را پس آنها از

ذِكۡرِهِم مُّعۡرِضُونَ ٧١ أَمۡ تَسۡـَٔلُهُمۡ خَرۡجٗا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيۡرٞۖ
پندشان روگردان‌اند ۷۱ یا می خواهی از آنان مزدی را؟ پس مزد پروردگار تو بهتر است

وَهُوَ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ٧٢ وَإِنَّكَ لَتَدۡعُوهُمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٧٣
و او بهترین روزی دهندگان است ۷۲ و همانا تو می خوانی آنان را به سوی راهی راست ۷۳

وَإِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ عَنِ ٱلصِّرَٰطِ لَنَٰكِبُونَ ٧٤
و همانا آنان که ایمان نمی آورند به آخرت از آن راه منحرف‌اند ۷۴

نصف حزب ۳۵

۞ وَلَوْ رَحِمْنَٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن ضُرٍّ لَّلَجُّوا۟ فِى طُغْيَٰنِهِمْ
واگر رحم کنیم بر آنان و برداریم آنچه به ایشان است از سختی هر آینه اصرار می کنند در سرکشی خود

يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَٰهُم بِٱلْعَذَابِ فَمَا ٱسْتَكَانُوا۟ لِرَبِّهِمْ
درحالی که سرگردان‌اند ۷۵ و هر آینه گرفتار کردیم آنان را به عذاب پس فروتنی نکردند برای پروردگار خود

وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
و نه به زاری پردازند ۷۶ تا آنگاه که بگشادیم بر ایشان دری را دارای عذاب سخت

إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ
ناگهان ایشان در آن ناامید شوندگان اند ۷۷ و اوست آن که پدید آورد برای شما شنوایی و چشم ها

وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ
و دل ها را اما اندک سپاس می گزارید ۷۸ و اوست آن که پدید آورد شما را در زمین

وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ وَلَهُ ٱخْتِلَٰفُ
و به سوی او گردآورده می شوید ۷۹ و اوست آن که زنده می کند و می میراند برای اوست پیاپی آمدن

ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا۟ مِثْلَ مَا قَالَ
شب و روز آیا خرد نمی ورزید؟ ۸۰ [عبرت نگرفتند] بلکه گفتند همانند آنچه را که گفته بودند

ٱلْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوٓا۟ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا
پیشینیان ۸۱ گفتند آیا چون مردیم و شدیم خاکی و استخوان‌هایی آیا ما

لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَآ
برانگیخته خواهیم شد؟ ۸۲ هر آینه وعده داده شدیم ما و پدران ما به این پیش از این نیست این

إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُل لِّمَنِ ٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهَآ إِن
مگر افسانه های پیشینیان ۸۳ بگو برای کیست زمین و آنچه در آن است؟ اگر

كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
شما می دانید؟ ۸۴ زودا گویند از آن الله است بگو آیا پس پند نمی گیرید؟

﴿٨٥﴾ قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبْعِ وَرَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ
۸۵ بگو کیست پروردگار آسمان های هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ

﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنۢ بِيَدِهِۦ
۸۶ زود خواهند گفت از آن الله است بگو آیا پس پرهیزکاری نمی کنید؟ ۸۷ بگو کیست که به دست اوست

مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن
فرمانروایی هر چیزی و اوست که پناه می دهد و پناه داده نشود [کسی] در برابر [حکم] او اگر

كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾
شما می دانستید ۸۸ زود خواهند گفت از آن الله است بگو پس چگونه افسون می شوید؟ ۸۹

بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِٱلْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مِن وَلَدٍ
نه[افسانه های پیشینه نیست]بلکه آورده ایم برای آنان حق را و همانا ایشان دروغگویان اند (۹۰) نگرفته است الله هیچ فرزندی را

وَمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنْ إِلَٰهٍ ۚ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا
و نیست با او هیچ الهی زیرا در آن صورت هر آینه می‌بُرد هر الهی چیزی را که آفریده بود و هر آینه برتری می‌جست

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَٰلِمِ
برخی از ایشان بر برخی دیگر پاک است الله از آنچه وصف می کنند (۹۱) دانندهٔ

ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُل رَّبِّ
نهان و آشکار است پس برتر است از آنچه شریک [او] می سازند (۹۲) بگو [ای] پروردگارم

إِمَّا تُرِيَنِّى مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِى فِى ٱلْقَوْمِ
اگر بنمایی به من آن [عذابی] را که وعده داده می شوند (۹۳) [ای] پروردگارم پس قرار مده مرا در گروه

ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَٰدِرُونَ ﴿٩٥﴾
ستمکاران (۹۴) و بی گمان ما بر اینکه بنماییم به تو آنچه را که وعده داده ایم به ایشان قطعا توانائیم (۹۵)

ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ٱلسَّيِّئَةَ ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾
دفع کن به آن [روشی] که نیکوتر است بدی را ما داناتریم به آنچه وصف می کنند (۹۶)

وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
و بگو [ای] پروردگارم پناه می برم به تو از وسوسه های شیطان ها (۹۷) و پناه می برم به تو

رَبِّ أَن يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ ٱلْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
[ای] پروردگارم از اینکه حاضر شوند نزد من (۹۸) [انکار می کنند] تا وقتی که بیاید یکی از آنان را مرگ گوید [ای] پروردگارم

ٱرْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّىٓ أَعْمَلُ صَٰلِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ كَلَّآ ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ
بازگردانید مرا [به دنیا] (۹۹) شاید کنم [کاری] شایسته در آنچه گذاشتم چنین نیست بی گمان این سخنی است که

هُوَ قَآئِلُهَا ۖ وَمِن وَرَآئِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ
وی گوینده آن است [ولی نتیجه ای ندارد] و پیش روی آنان برزخی است تا روزی که برانگیخته شوند (۱۰۰) پس چون دمیده شود

فِى ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿١٠١﴾
در صور پس نباشد هیچ پیوند خویشی میان ایشان در آن روز و از یکدیگر نپرسند (۱۰۱)

فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
پس هر که گران شود کفه های [اعمال]او پس آنان خود رستگاران اند (۱۰۲) و هر که

خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فِى جَهَنَّمَ
سبک شود کفه های [اعمال] او پس آنان کسانی اند که تباه کردند خود را در دوزخ

خَٰلِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَٰلِحُونَ ﴿١٠٤﴾
جاودان اند (۱۰۳) می سوزاند روی هایشان را آتش و ایشان در آن زشت رویان اند (۱۰۴)

أَلَمۡ تَكُنۡ ءَايَٰتِي تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَكُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ (۱۰۵) قَالُواْ
[گفته می شود] آیا نبود آیه های من که خوانده می شد بر شما پس آن را تکذیب می کردید؟ (۱۰۵) گویند

رَبَّنَا غَلَبَتۡ عَلَيۡنَا شِقۡوَتُنَا وَكُنَّا قَوۡمٗا ضَآلِّينَ (۱۰۶) رَبَّنَآ
[ای] پروردگارما غلبه کرد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی گمراه (۱۰۶) [ای] پروردگارما

أَخۡرِجۡنَا مِنۡهَا فَإِنۡ عُدۡنَا فَإِنَّا ظَٰلِمُونَ (۱۰۷) قَالَ ٱخۡسَـُٔواْ فِيهَا
بیرون آور ما را از آن[آتش دوزخ] پس اگر برگردیم [به کفر] پس بی گمان ما ستمکاران خواهیم بود (۱۰۷) گوید دور شوید در آنجا

وَلَا تُكَلِّمُونِ (۱۰۸) إِنَّهُۥ كَانَ فَرِيقٞ مِّنۡ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَآ
و سخن مگویید با من (۱۰۸) زیرا گروهی از بندگان من می گفتند [ای] پروردگارما

ءَامَنَّا فَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلرَّٰحِمِينَ (۱۰۹) فَٱتَّخَذۡتُمُوهُمۡ
ایمان آوردیم پس بیامرز ما را ورحم کن بر ما و تو بهترین رحم کنندگانی (۱۰۹) پس گرفتید ایشان را

سِخۡرِيًّا حَتَّىٰٓ أَنسَوۡكُمۡ ذِكۡرِي وَكُنتُم مِّنۡهُمۡ تَضۡحَكُونَ (۱۱۰)
به مسخره تا فراموش گردانیدند برای شما یاد مرا و شما به آنان می خندیدید (۱۱۰)

إِنِّي جَزَيۡتُهُمُ ٱلۡيَوۡمَ بِمَا صَبَرُوٓاْ أَنَّهُمۡ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ (۱۱۱) قَٰلَ
بی گمان من پاداش داده ام ایشان را امروز به سبب صبری که کردند بی گمان آنان خود کامیاب‌اند (۱۱۱) گوید

كَمۡ لَبِثۡتُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ عَدَدَ سِنِينَ (۱۱۲) قَالُواْ لَبِثۡنَا يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ
چقدر درنگ کردید در زمین به شمار سال ها؟ (۱۱۲) گویند درنگ کردیم یک روز یا پاره ای

يَوۡمٖ فَسۡـَٔلِ ٱلۡعَآدِّينَ (۱۱۳) قَٰلَ إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلٗاۖ لَّوۡ أَنَّكُمۡ
از روز پس بپرس از شمارندگان (۱۱۳) گوید درنگ نکردید مگر اندکی کاش شما

كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ (۱۱۴) أَفَحَسِبۡتُمۡ أَنَّمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ عَبَثٗا وَأَنَّكُمۡ
[در دنیا این را] می دانستید (۱۱۴) آیا پنداشتید که آفریدیم شما را بیهوده و اینکه شما

إِلَيۡنَا لَا تُرۡجَعُونَ (۱۱۵) فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلۡمَلِكُ ٱلۡحَقُّۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا
به سوی ما بازگردانده نمی شوید؟ (۱۱۵) پس برتر است الله آن پادشاه راستین نیست هیچ الهی مگر

هُوَ رَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡكَرِيمِ (۱۱۶) وَمَن يَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا
او پروردگار عرش ارجمند است (۱۱۶) و هرکه بخواند با الله الهی

ءَاخَرَ لَا بُرۡهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ
دیگر را که نیست هیچ دلیلی برای او براین کارش پس جز این نیست که حساب او نزد پروردگار اوست همانا رستگار نمی شوند

ٱلۡكَٰفِرُونَ (۱۱۷) وَقُل رَّبِّ ٱغۡفِرۡ وَٱرۡحَمۡ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلرَّٰحِمِينَ (۱۱۸)
کافران (۱۱۷) و بگو [ای] پروردگارم بیامرز و رحم کن و تو بهترین رحم کنندگانی (۱۱۸)

ترتیبها ۲۴ | سُورَةُ النُّورِ | آیاتها ۶۴

سه چهارم حزب ۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

سُورَةٌ أَنزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
[این] سوره‌ای است که فرود آورده‌ایم آن را و واجب گردانیده‌ایم [احکام آن را بر شما] و فرو فرستادیم در آن آیاتی روشن باشد که شما پند پذیرید

(۱) الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۖ وَلَا تَأْخُذْكُم
(۱) زن زناکار و مرد زناکار پس بزنید هر یک از آن دو را صد تازیانه و نگیرد شما را

بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَلْيَشْهَدْ
به آن دو هیچ دلسوزی ای در [اجرای] حکم الله اگر شما ایمان دارید به الله و روز واپسین و باید حاضر شوند

عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲) الزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ
به کیفر آن دو گروهی از مؤمنان (۲) مرد زناکار ازدواج نمی کند مگر با زن زناکار یا

مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى
مشرکه و زن زناکار ازدواج نمی کند مگر با مرد زناکار یا مشرک و حرام شده است این [کار] بر

الْمُؤْمِنِينَ (۳) وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
مؤمنان (۳) و آنان که نسبت زنا می دهند به زنان پاکدامن سپس نیاورند چهار مرد گواه را

فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
بزنید ایشان را هشتاد تازیانه و قبول نکنید از آنان هیچ گواهی را هیچ گاه و آنان همان

الْفَاسِقُونَ (۴) إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
فاسقان اند (۴) مگر کسانی که توبه کردند بعد از آن و به اصلاح پردازند پس همانا الله آمرزگار

رَّحِيمٌ (۵) وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
مهربان است (۵) و کسانی که نسبت زنا می دهند به زنان خود در حالی که نباشد برای آنان گواهانی مگر خودشان

فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ ۙ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (۶)
پس گواهی یکی از ایشان چهار بار شهادت به الله است به اینکه او[خود] هر آینه از راستگویان است (۶)

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۷) وَيَدْرَأُ
و پنجم بار این است که لعنت الله بر وی اگر باشد از دروغگویان (۷) و دفع می کند

عَنْهَا الْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ ۙ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ
از زن عذاب را اینکه گواهی بدهد چهار بار شهادت به الله که همانا [شوهر] او از دروغگویان است

(۸) وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِن كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۹)
(۸) و بار پنجم بی گمان خشم الله بر او باد اگر باشد [آن مرد] از راستگویان (۹)

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ (۱۰)
و اگر نبودی بخشایش الله بر شما و رحمت او و اینکه الله پذیرندهٔ توبه و سنجیده کار است [به عللی سخت دچار می شدید] (۱۰)

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلۡإِفۡكِ عُصۡبَةٞ مِّنكُمۡۚ لَا تَحۡسَبُوهُ شَرّٗا لَّكُمۖ بَلۡ هُوَ
بی گمان کسانی که آوردند[=ساختند] آن تهمت بزرگ را گروهی از شما بودند مپندارید آن[تهمت]را بد برای خود بلکه این

خَيۡرٞ لَّكُمۡۚ لِكُلِّ ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُم مَّا ٱكۡتَسَبَ مِنَ ٱلۡإِثۡمِۚ وَٱلَّذِي تَوَلَّىٰ
خیر است برای شما[زیرا پرده را از چهرهٔ منافقان برداشت] برای هر کسی از ایشان است آنچه کسب نمود از گناه و کسی که به عهده داشت

كِبۡرَهُۥ مِنۡهُمۡ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٞ ﴿١١﴾ لَّوۡلَآ إِذۡ سَمِعۡتُمُوهُ ظَنَّ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ
بخش بزرگ آن را از آنان برای او عذابی بزرگ است ﴿۱۱﴾ چرا وقتی که شنیدید آن را گمان نبردند مردان مؤمن

وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ بِأَنفُسِهِمۡ خَيۡرٗا وَقَالُواْ هَٰذَآ إِفۡكٞ مُّبِينٞ ﴿١٢﴾ لَّوۡلَا
و زنان با ایمان به خودشان نیکی را؟ و نگفتند که این تهمتی آشکار است؟ ﴿۱۲﴾ چرا

جَآءُو عَلَيۡهِ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَۚ فَإِذۡ لَمۡ يَأۡتُواْ بِٱلشُّهَدَآءِ فَأُوْلَٰٓئِكَ
نیاوردند بر این [ادعا] چهار گواه را؟ پس چون نیاوردند گواهان را پس آن گروه

عِندَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلۡكَٰذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ
نزد الله همان دروغگویان‌اند ﴿۱۳﴾ و اگر نبودی بخشش الله بر شما و رحمت او

فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ لَمَسَّكُمۡ فِي مَآ أَفَضۡتُمۡ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
در دنیا و آخرت هر آینه می رسید به شما در آنچه[بهتانی]که وارد شدید در آن عذابی بزرگ ﴿۱۴﴾

إِذۡ تَلَقَّوۡنَهُۥ بِأَلۡسِنَتِكُمۡ وَتَقُولُونَ بِأَفۡوَاهِكُم مَّا لَيۡسَ لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞ
آنگاه که دریافت می کردید آن را به زبان های خود و می گفتید به دهان های خود آنچه را که نبود برای شما به آن دانشی

وَتَحۡسَبُونَهُۥ هَيِّنٗا وَهُوَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمٞ ﴿١٥﴾ وَلَوۡلَآ إِذۡ سَمِعۡتُمُوهُ
و می پنداشتید آن را آسان حال آنکه آن نزد الله بزرگ بود ﴿۱۵﴾ و چرا آنگاه که شنیدید آن را

قُلۡتُم مَّا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبۡحَٰنَكَ هَٰذَا بُهۡتَٰنٌ عَظِيمٞ
نگفتید شایسته نیست برای ما که به زبان آوریم این [سخن] را [بارالها] تو منزّهی این بهتانی بزرگ است

﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ ٱللَّهُ أَن تَعُودُواْ لِمِثۡلِهِۦٓ أَبَدًا إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿١٧﴾
﴿۱۶﴾ پند می دهد شما را الله از اینکه باز گردید به مثل این[سخن] برای همیشه اگر هستید مؤمنان ﴿۱۷﴾

وَيُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
و روشن می کند الله برای شما آیات را و الله دانای سنجیده کار است ﴿۱۸﴾ همانا آنان که

يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ ٱلۡفَٰحِشَةُ فِي ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ
دوست دارند که شایع گردد [تهمت] بی حیایی درمیان آنان که ایمان آورده‌اند برای‌شان عذابی دردناک است

فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوۡلَا
در دنیا و آخرت و الله می‌داند و شما نمی دانید ﴿۱۹﴾ و اگر نبودی

فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ﴿٢٠﴾
بخشش الله بر شما و رحمت او و اینکه همانا الله مهرورز مهربان است [به عذابی سخت دچار می‌شدید] ﴿۲۰﴾

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ وَمَن يَتَّبِعۡ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید پیروی مکنید ازگام‌های شیطان پس کسی که پیروی کند

خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِ فَإِنَّهُۥ يَأۡمُرُ بِٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِۚ وَلَوۡلَا فَضۡلُ
ازگام‌های شیطان پس همانا او فرمان می‌دهد به کار ناشایسته و زشت و اگر نبود بخشش

ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ مَا زَكَىٰ مِنكُم مِّنۡ أَحَدٍ أَبَدٗا وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُزَكِّي
الله بر شما و رحمت او پاک نمی‌شد از شما هیچ کسی هرگز و لیکن الله پاک می‌سازد

مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأۡتَلِ أُوْلُواْ ٱلۡفَضۡلِ مِنكُمۡ
هر که را خواهد و الله پس شنوای داناست ۲۱ و نباید سوگند خورند صاحبان برتری و بخشش از شما

وَٱلسَّعَةِ أَن يُؤۡتُوٓاْ أُوْلِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينَ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ فِي
و توانگران که ندهند به خویشاوندان و بینوایان و مهاجران در

سَبِيلِ ٱللَّهِۖ وَلۡيَعۡفُواْ وَلۡيَصۡفَحُوٓاْۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغۡفِرَ ٱللَّهُ لَكُمۡۚ
راه الله [چیزی از دارایی خود را] و باید عفو کنند و درگذرند آیا دوست نمی‌دارید که بیامرزد الله شما را؟

وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ٱلۡغَٰفِلَٰتِ
و الله آمرزندهٔ مهربان است ۲۲ همانا کسانی که نسبت زنا می‌دهند به زنان پاک دامن بی خبر

ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ لُعِنُواْ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ﴿٢٣﴾
با ایمان لعنت شده‌اند در دنیا و آخرت و برای آنان است عذابی بزرگ ۲۳

يَوۡمَ تَشۡهَدُ عَلَيۡهِمۡ أَلۡسِنَتُهُمۡ وَأَيۡدِيهِمۡ وَأَرۡجُلُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ
روزی که گواهی دهد بر[زیان] ایشان زبان هایشان و دست هایشان و[نیز] پای هایشان به آنچه می کردند

﴿٢٤﴾ يَوۡمَئِذٖ يُوَفِّيهِمُ ٱللَّهُ دِينَهُمُ ٱلۡحَقَّ وَيَعۡلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ
۲۴ در آن روز به طور کامل می دهد به ایشان الله پاداش سزاوارشان را و خواهند دانست که الله همان آن حق

ٱلۡمُبِينُ ﴿٢٥﴾ ٱلۡخَبِيثَٰتُ لِلۡخَبِيثِينَ وَٱلۡخَبِيثُونَ لِلۡخَبِيثَٰتِۖ
آشکار است ۲۵ زنان پلید از آنِ مردان پلید و مردان پلید از آنِ زنان پلیدند

وَٱلطَّيِّبَٰتُ لِلطَّيِّبِينَ وَٱلطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَٰتِۚ أُوْلَٰٓئِكَ مُبَرَّءُونَ
و زنان پاکیزه از آنِ مردان پاکیزه و مردان پاکیزه از آنِ زنان پاکیزه اند آنان مبرّا هستند

مِمَّا يَقُولُونَۖ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ﴿٢٦﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ
از آنچه می گویند برای ایشان است آمرزش و روزیی ارجمند ۲۶ ای کسانی که

ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ بُيُوتِكُمۡ حَتَّىٰ تَسۡتَأۡنِسُواْ
ایمان آورده‌اید داخل نشوید به خانه هایی که غیر خانه های شماست تا آنکه آشنایی داده[و اجازه بگیرید]

وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَهۡلِهَاۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾
و سلام کنید بر اهل آن این بهتر است برای شما شاید شما پند پذیرید ۲۷

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِن
پس اگر نیافتید در آن کسی را پس وارد نشوید به آنجا تا آنکه اجازه داده شود به شما و اگر

قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
گفته شود به شما که بازگردید پس بازگردید این پاکیزه تر است برای شما و الله به آنچه می کنید

عَلِيمٌ ۲۸ لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
دانا است ۲۸ نیست بر شما هیچ گناهی اینکه داخل شوید در خانه هایی غیر مسکونی

فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۲۹
که در آن کالایی برای شماست و الله می داند آنچه را آشکار می کنید و آنچه را پنهان می دارید ۲۹

قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
بگو به مؤمنان که فرود آرند برخی از نگاه های خود را و نگهدارند شرمگاه‌های خود را

ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۳۰ وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ
این پاکیزه‌تر است برای ایشان همانا الله آگاه است به آنچه می‌کنند ۳۰ و بگو به زنان با ایمان

يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
که فرود آرند برخی از نگاه‌های خود را و نگه دارند شرمگاه های خود را و آشکار نکنند

زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ
آرایش خود را مگر آنچه ظاهر است از آن و باید فرو اندازند روسری های خود را بر گریبان‌های خود

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
و آشکار نکنند زینت [پنهانی] خود را مگر برای شوهرانشان یا پدران خویش یا

آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
پدران شوهرانشان یا پسران خود یا پسران شوهران خود

أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
یا برادران خود یا پسران برادران خود یا پسران خواهران خود یا زنان همکیش خود

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ
یا آنچه مالک شده دستهایشان [بردگان خود] یا وابستگانی که نیاز جنسی ندارند از

الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
مردان یا آن اطفال که هنوز آگاه نشده‌اند بر امور جنسی زنان

وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
و نزنند[به زمین] پاهای خود را تا دانسته شود آنچه پنهان دارند از زینت خود و توبه کنید

إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۳۱
به سوی الله همگی ای مؤمنان باشد که شما رستگار شوید ۳۱

وَأَنكِحُوا۟ ٱلْأَيَـٰمَىٰ مِنكُمْ وَٱلصَّـٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَآئِكُمْ ۚ إِن
و به همسری دهید بی همسران از خود را و شایستگان از بردگان و کنیزان خود را اگر

يَكُونُوا۟ فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
باشند نیازمند بی نیازشان گرداند الله از بخشایش خود و الله گشایشگر داناست ۳۲

وَلْيَسْتَعْفِفِ ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ
و باید پاکدامنی ورزند آنانی که نمی‌یابند [وسیلهٔ] ازدواج را تا آنکه بی نیاز گرداند ایشان را الله از بخشایش خود

وَٱلَّذِينَ يَبْتَغُونَ ٱلْكِتَـٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ
و کسانی که می خواهند عقدبازخرید خود را آنچه مالک شده دستهایتان [از بردگانتان] تقاضای بازخریدشان را بپذیرید اگر

عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَءَاتُوهُم مِّن مَّالِ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ ءَاتَىٰكُمْ ۚ وَلَا
سراغ دارید در آنان خیری را و بدهید به آنان از مال الله آنچه که داده است به شما و

تُكْرِهُوا۟ فَتَيَـٰتِكُمْ عَلَى ٱلْبِغَآءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا۟ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ
مجبور مکنید کنیزان خود را به زنا اگر خواستند پاکدامنی را تا به دست آورید کالای زندگانی

ٱلدُّنْيَا ۚ وَمَن يُكْرِههُّنَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ مِنۢ بَعْدِ إِكْرَٰهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
دنیا را و هرکه مجبور کند ایشان را پس همانا الله پس از اجبارشان آمرزندهٔ مهربان است

﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ ءَايَـٰتٍ مُّبَيِّنَـٰتٍ وَمَثَلًا مِّنَ ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟
۳۳ و هر آینه فرود آوردیم به سوی شما آیت های روشنی را و مثلی از[حال] کسانی که گذشته اند

۵/۸ حزب ۳۶

مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ ۞ ٱللَّهُ نُورُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ
پیش از شما و پندی را برای پرهیزکاران ۳۴ الله نور آسمان ها

وَٱلْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِۦ كَمِشْكَوٰةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۖ ٱلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ ۖ
و زمین است حالت نور او مانند چراغدانی است که در آن چراغی است آن چراغ در شیشه ای است

ٱلزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَـٰرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
آن شیشه گویا که آن ستاره ای است درخشان که افروخته می شود [آن چراغ] از [روغن] درخت مبارک زیتون

لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِىٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ
که نه شرقی است و نه غربی [بلکه در تمام روز آفتاب بر آن می تابد] نزدیک است [از شدّت زلالی] روغن آن روشن شود اگرچه نرسیده باشد به آن آتشی

نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ ۗ يَهْدِى ٱللَّهُ لِنُورِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَـٰلَ
روشنی بر روشنی است راه می نماید الله به نور خود هرکه را خواهد و می زند الله این مَثَل ها را

لِلنَّاسِ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِى بُيُوتٍ أَذِنَ ٱللَّهُ أَن تُرْفَعَ
برای مردم و الله به هر چیزی داناست ۳۵ در خانه‌هایی که اجازه داده است الله که بر افراشته شود

وَيُذْكَرَ فِيهَا ٱسْمُهُۥ يُسَبِّحُ لَهُۥ فِيهَا بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْـَٔاصَالِ ﴿٣٦﴾
و یاد گردد در آنها نام او به پاکی می ستایند او را در آنها بامدادان و شامگاهان ۳۶

رِجَالٞ لَّا تُلۡهِيهِمۡ تِجَٰرَةٞ وَلَا بَيۡعٌ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَإِقَامِ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءِ
مردانی که مشغول نمی‌سازد آنان را بازرگانی و نه داد و ستدی از یاد الله و برپا داشتن نماز و دادن

ٱلزَّكَوٰةِ يَخَافُونَ يَوۡمٗا تَتَقَلَّبُ فِيهِ ٱلۡقُلُوبُ وَٱلۡأَبۡصَٰرُ ﴿٣٧﴾
زکات می‌ترسند از روزی که زیر و رو می‌شود در آن دل‌ها و چشم‌ها ﴿۳۷﴾

لِيَجۡزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحۡسَنَ مَا عَمِلُواْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضۡلِهِۦۗ وَٱللَّهُ يَرۡزُقُ
تا پاداش دهد به آنان الله در برابر نیکوتر آنچه کردهاند و زیاده دهد ایشان را از فضل خود و الله روزی می‌دهد

مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ﴿٣٨﴾ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَعۡمَٰلُهُمۡ كَسَرَابِۭ
هر کس را خواهد بی شمار ﴿۳۸﴾ و کسانی که کفر ورزیدند اعمال‌شان مانند سرابی است

بِقِيعَةٖ يَحۡسَبُهُ ٱلظَّمۡـَٔانُ مَآءً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَهُۥ لَمۡ يَجِدۡهُ شَيۡـٔٗا
در دشتی خشک و هموار که می‌پندارد آن را [آدم] تشنه آبی تا آنگاه که برسد به آن نمی‌یابد آن را چیزی

وَوَجَدَ ٱللَّهَ عِندَهُۥ فَوَفَّىٰهُ حِسَابَهُۥۗ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿٣٩﴾
و می‌یابد الله را نزد آن [اعمال سراب گونهٔ خود] پس رسیدگی می کند به طور کامل حساب وی را و الله زود شمار است ﴿۳۹﴾

أَوۡ كَظُلُمَٰتٖ فِي بَحۡرٖ لُّجِّيّٖ يَغۡشَىٰهُ مَوۡجٞ مِّن فَوۡقِهِۦ مَوۡجٞ مِّن
یا مانند تاریکی هایی در دریایی ژرف که می پوشاند آن را موجی که از فراز آن موجی دیگر است [و] از

فَوۡقِهِۦ سَحَابٞۚ ظُلُمَٰتُۢ بَعۡضُهَا فَوۡقَ بَعۡضٍ إِذَآ أَخۡرَجَ يَدَهُۥ
بالای آن ابری است تاریکی هایی است برخی از آن بالای برخی دیگر چون برون آورد دست خود را

لَمۡ يَكَدۡ يَرَىٰهَاۗ وَمَن لَّمۡ يَجۡعَلِ ٱللَّهُ لَهُۥ نُورٗا فَمَا لَهُۥ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمۡ تَرَ أَنَّ
نزدیک نیست که بیند آن را و هرکه قرار ندهد الله برایش نوری را پس نیست برای او هیچ نوری ﴿۴۰﴾ آیا ندیدی که همانا

ٱللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱلطَّيۡرُ صَٰٓفَّٰتٖۖ كُلّٞ قَدۡ
الله به پاکی می ستایند او را هر که در آسمان ها و زمین است و مرغان بال گشوده هریک به تحقیق

عَلِمَ صَلَاتَهُۥ وَتَسۡبِيحَهُۥۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِمَا يَفۡعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلۡكُ
می داند دعای خود و تسبیح خود را و الله داناست به آنچه می کنند ﴿۴۱﴾ و برای الله است پادشاهی

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلۡمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُزۡجِي
آسمان ها و زمین و به سوی الله است بازگشت [نهایی] ﴿۴۲﴾ آیا ندیدی که الله می راند

سَحَابٗا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيۡنَهُۥ ثُمَّ يَجۡعَلُهُۥ رُكَامٗا فَتَرَى ٱلۡوَدۡقَ يَخۡرُجُ مِنۡ
ابری را سپس می پیوندد میان آن را باز می گرداند آن را انباشته پس می بینی قطره های باران را که بیرون می آید از

خِلَٰلِهِۦ وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن جِبَالٖ فِيهَا مِنۢ بَرَدٖ فَيُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ
لابه لای آن و فرود می آورد از جانب بالا از کوه هایی که در آنجا هست تگرگی پس می رساند آن را به هر که خواهد

وَيَصۡرِفُهُۥ عَن مَّن يَشَآءُۖ يَكَادُ سَنَا بَرۡقِهِۦ يَذۡهَبُ بِٱلۡأَبۡصَٰرِ ﴿٤٣﴾
و باز می دارد آن را از هرکه خواهد نزدیک است که روشنی برق آن برباید دیده ها را ﴿۴۳﴾

يُقَلِّبُ ٱللَّهُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبۡرَةٗ لِّأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ﴿٤٤﴾
دگرگون می کند الله شب و روز را همانا در آن عبرتی است برای صاحبان بصیرت ۴۴

وَٱللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٖ مِّن مَّآءٖۖ فَمِنۡهُم مَّن يَمۡشِي عَلَىٰ بَطۡنِهِۦ وَمِنۡهُم مَّن
و الله آفرید هر جنبنده‌ای را از آبی[اندک] پس برخی از آنها موجودی است که می‌رود بر شکم خود و برخی از آنها موجودی است

يَمۡشِي عَلَىٰ رِجۡلَيۡنِ وَمِنۡهُم مَّن يَمۡشِي عَلَىٰٓ أَرۡبَعٖۚ يَخۡلُقُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُۚ
که می‌رود بر دوپای و برخی از آنها موجودی است که می‌رود بر چهارپای می‌آفریند الله آنچه خواهد

إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿٤٥﴾ لَّقَدۡ أَنزَلۡنَآ ءَايَٰتٖ مُّبَيِّنَٰتٖۚ
همانا الله بر هر چیزی تواناست ۴۵ هر آینه فرود آوردیم آیت های بیانگر را

وَٱللَّهُ يَهۡدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
و الله هدایت می کند هرکه را خواهد به سوی راهی راست ۴۶ و می گویند

ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلرَّسُولِ وَأَطَعۡنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٞ مِّنۡهُم مِّنۢ بَعۡدِ
ایمان آورده ایم به الله و به پیامبر و فرمان بردیم سپس روی می گردانند گروهی از ایشان پس از

ذَٰلِكَۚ وَمَآ أُوْلَٰٓئِكَ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ
آن و نیستند آنان مؤمنان [ثابت بر ایمان] ۴۷ و چون خوانده می شوند به سوی الله و پیامبر او

لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ إِذَا فَرِيقٞ مِّنۡهُم مُّعۡرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلۡحَقُّ
تا داوری کند در میان آنها ناگهان گروهی از آنان روی گردان‌اند ۴۸ و اگر باشد برای ایشان حق[حق با آنان باشد]

يَأۡتُوٓاْ إِلَيۡهِ مُذۡعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ٱرۡتَابُوٓاْ أَمۡ يَخَافُونَ
می آیند به سوی او مطیعانه [و تسلیم شوند] ۴۹ آیا در دلهایشان مرضی است یا در تردید افتاده اند یا می ترسند

أَن يَحِيفَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡ وَرَسُولُهُۥۚ بَلۡ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٥٠﴾
از اینکه ستم کند الله بر ایشان و[ستم کند]رسول او؟ بلکه آنان خود ستمکارند ۵۰

إِنَّمَا كَانَ قَوۡلَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ
جز این نیست گفتار مؤمنان که وقتی‌که خوانده شوند به‌سوی الله و رسولش تا داوری کند درمیانشان

أَن يَقُولُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن
اینکه گویند شنیدیم و فرمان بردیم و آنان خود رستگارند ۵۱ و هر که

يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخۡشَ ٱللَّهَ وَيَتَّقۡهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ
فرمان برداری کند ازالله و رسول او و بترسد از الله و پروا کند از او پس آنان خود کامیاب‌اند

نصف حزب ۳۶

﴿٥٢﴾ ۞ وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِنۡ أَمَرۡتَهُمۡ لَيَخۡرُجُنَّۖ قُل
۵۲ و سوگند خوردند به الله به سوگندهای سخت خود اگر امر کنی به ایشان [هرآینه]بیرون روند از[وطن خود] بگو

لَّا تُقۡسِمُواْۖ طَاعَةٞ مَّعۡرُوفَةٌۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ﴿٥٣﴾
سوگند مخورید فرمان بردنی شناخته شده است همانا الله آگاه است به آنچه می کنید ۵۳

قُلۡ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡهِ مَا حُمِّلَ
بگو فرمان برید الله را و فرمان برید پیامبر را پس اگر روی بگردانید پس جز این نیست که هست بر او[پیامبر] آنچه لازم شده بر او

وَعَلَيۡكُم مَّا حُمِّلۡتُمۡۖ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهۡتَدُواْۚ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ
و بر شماست آنچه لازم شده است بر شما و اگر فرمان برید او را راه یابید و نیست بر [عهدهٔ] این پیامبر

إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَعَمِلُواْ
جز رساندن پیام آشکارا (۵۴) وعده داده است الله آنان را که ایمان آورده اند از شما و کرده اند

ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَيَسۡتَخۡلِفَنَّهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ كَمَا ٱسۡتَخۡلَفَ
کارهای شایسته که قطعا جانشین سازد ایشان را در زمین چنانکه جانشین ساخته بود

ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمۡ دِينَهُمُ ٱلَّذِي ٱرۡتَضَىٰ لَهُمۡ
کسانی را که پیش از ایشان بودند و حتما پا برجا سازد برای ایشان دین شان را که پسندیده است برای آنها

وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعۡدِ خَوۡفِهِمۡ أَمۡنٗاۚ يَعۡبُدُونَنِي لَا يُشۡرِكُونَ بِي
وحتماً جایگزین می کند برای آنها پس از ترسشان ایمنی را درحالی که پرستش می کنند مرا شریک نمی سازند برای من

شَيۡـٔٗاۚ وَمَن كَفَرَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ﴿٥٥﴾
چیزی را و هر که کفر ورزد پس از آن پس آنان همان فاسقان‌اند (۵۵)

وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ
و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را و اطاعت کنید از این پیامبر باشد که شما

تُرۡحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحۡسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مُعۡجِزِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِۚ
مورد رحمت قرار گیرید (۵۶) هرگز مپندارید کسانی که کافر شدند عاجز کنندهٔ الله اند در زمین

وَمَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُۖ وَلَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
و جای ایشان آتش است و آن بد فرجامی است (۵۷) ای کسانی که ایمان آوردید

لِيَسۡتَـٔۡذِنكُمُ ٱلَّذِينَ مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡ وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَبۡلُغُواْ ٱلۡحُلُمَ مِنكُمۡ
باید اجازه خواهند از شما آنان که مالک شده است دستانتان [= بردگانتان] و آنان که نرسیده‌اند به بلوغ از شما

ثَلَٰثَ مَرَّٰتٖۚ مِّن قَبۡلِ صَلَوٰةِ ٱلۡفَجۡرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ ٱلظَّهِيرَةِ
سه بار [از شما اجازه بگیرند] [یکبار] پیش از نماز صبح و [یکبار] وقتی که می‌نهید جامه‌های خود را در نیمروز

وَمِنۢ بَعۡدِ صَلَوٰةِ ٱلۡعِشَآءِۚ ثَلَٰثُ عَوۡرَٰتٖ لَّكُمۡۚ لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ
و [یکبار] پس از نماز خفتن این سه وقت خصوصی و خلوت شماست نیست بر شما

وَلَا عَلَيۡهِمۡ جُنَاحُۢ بَعۡدَهُنَّۚ طَوَّٰفُونَ عَلَيۡكُم بَعۡضُكُمۡ عَلَىٰ
و نه بر ایشان هیچ گناهی در غیر این اوقات [زیرا] آنان پیوسته می گردند بر گرد شما [و] برخی بر

بَعۡضٖۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ﴿٥٨﴾
برخی وارد می‌شوید این چنین روشن می‌سازد الله برای شما آیات را و الله بس دانای سنجیده کار است (۵۸)

وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُوا۟ كَمَا ٱسْتَـْٔذَنَ

و چون برسند کودکانتان به بلوغ پس باید که اجازه خواهند [در همهٔ اوقات] چنانکه اجازه می طلبیدند

ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ

آنان که[بالغ بودند] پیش از ایشان این چنین روشن می سازد الله برای شما آیات خود را و الله

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَٱلْقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِى لَا يَرْجُونَ

پس دانای سنجیده کار است و بازنشستگان از زنان که ندارند امید

نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ

به ازدواج پس نیست بر ایشان گناهی در اینکه بنهند جامه‌های خود را

غَيْرَ مُتَبَرِّجَٰتٍۭ بِزِينَةٍ ۖ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ۗ وَٱللَّهُ

بی آنکه آشکار کنندگان باشند زینتی را و اینکه عفت بورزند [حفظ حجاب] بهتر است برای آنها و الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَّيْسَ عَلَى ٱلْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْأَعْرَجِ

پس شنوای داناست نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ

حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا۟

گناهی و نه بر بیمار گناهی و نه بر خودتان [گناهی] در اینکه بخورید

مِنۢ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ ءَابَآئِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَٰتِكُمْ

از خانه‌های تان یا خانه‌های پدران تان یا خانه‌های مادران تان

أَوْ بُيُوتِ إِخْوَٰنِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

یا خانه‌های برادران تان یا خانه‌های خواهران تان یا خانه‌های

أَعْمَٰمِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَٰلِكُمْ

عموهای تان یا خانه‌های عمه‌های تان یا خانه‌های دایی‌های تان

أَوْ بُيُوتِ خَٰلَٰتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُم مَّفَاتِحَهُۥٓ

یا خانه‌های خاله‌های تان یا از آن [خانه‌هایی که] در اختیار شماست کلیدهای آن

أَوْ صَدِيقِكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَأْكُلُوا۟

یا [خانهٔ] دوست تان نیست بر شما گناهی در اینکه بخورید

جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ

با هم یا پراکنده پس چون درآیید به خانه‌هایی پس سلام کنید بر کسان خود

تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُبَٰرَكَةً طَيِّبَةً ۚ كَذَٰلِكَ

سلامی که ثابت است از جانب الله با برکت پاکیزه این چنین

يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

روشن می‌سازد الله برای شما آیات[خود] را باشد که شما خرد بورزید

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَإِذَا كَانُوا۟ مَعَهُۥ
جز این نیست که مؤمنان آنان‌اند که ایمان آوردند به الله و پیامبرش و چون باشند با وی

عَلَىٰٓ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا۟ حَتَّىٰ يَسْتَـْٔذِنُوهُ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسْتَـْٔذِنُونَكَ
بر کاری عمومی نمی‌روند تا آنکه اجازه بگیرند از او همانا آنان که اجازه می‌طلبند از تو

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ فَإِذَا ٱسْتَـْٔذَنُوكَ
آنان کسانی‌اند که ایمان دارند به الله و پیامبرش پس چون اجازه خواهند از تو

لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُمُ
برای بعضی کار خود پس اجازت بده به هرکه خواهی از ایشان و آمرزش بخواه برای ایشان

ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَّا تَجْعَلُوا۟ دُعَآءَ ٱلرَّسُولِ
از الله همانا الله آمرزندهٔ مهربان است (۶۲) قرار ندهید دعوت پیامبر را

بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُم بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ
در میان خود مانند دعوت از همدیگر[که بخواهید آن را بپذیرید یا نپذیرید] هر آینه می‌شناسد الله آنان را که

يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ
آهسته و پنهانی خارج می شوند از شما پناه جویان [در جمعیت] پس باید که بترسند آنان که مخالفت می‌کنند از فرمان او

أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ
از اینکه برسد ایشان را فتنه‌ای یا برسد به آنان عذابی دردناک (۶۳) آگاه باشید همانا برای الله است

مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
آنچه در آسمان‌ها و زمین است به تحقیق می‌داند آنچه را [=حالی را] که شما بر آن هستید و روزی که

يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌۢ ﴿٦٤﴾
بازگردانده می‌شوند به سوی او پس آگاه می‌سازد آنان را به آنچه کرده‌اند و الله به هر چیزی داناست (۶۴)

ترتیبها ۲۵

سُورَةُ الفُرْقَانِ

آیاتها ۷۷

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَارَكَ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ لِيَكُونَ لِلْعَـٰلَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾
پر برکت است آن‌که فرود فرستاد فرقان[=جدا کننده حق از باطل] را بر بندهٔ خود تا باشد برای جهانیان بیم دهنده (۱)

ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
آن‌که برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین و نگرفته است هیچ فرزندی را و

يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى ٱلْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ فَقَدَّرَهُۥ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾
نیست برای او شریکی در فرمانروایی و آفریده است هر چیزی را پس اندازه گیری نموده آن را اندازه کردنی (۲)

سه چهارم حزب ۳۶

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
و [آنان]گرفتند جز الله اله هایی را که نمی آفرینند چیزی را و خود آفریده می شوند

وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
و در اختیار ندارد برای خودشان [دفع] زیانی و نه [جلب] سودی را در اختیار ندارند مرگی

وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ
و نه حیاتی را و نه دوباره برانگیخته شدنی را ﴿٣﴾ و گفتند آنان که کفرورزیدند نیست این مگر دروغی که

افْتَرَىٰهُ وَأَعَانَهُۥ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَآءُو ظُلْمًا وَزُورًا
بافته است آن را و کمک نموده است او را بر آن گروهی دیگر پس به راستی که آوردند ستم و ناراستی را

﴿٤﴾ وَقَالُوٓا۟ أَسَٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِىَ تُمْلَىٰ
﴿٤﴾ و گفتند [قرآن]افسانه های پیشینیان است که نوشته است آن را پس آن خوانده می شود

عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِى يَعْلَمُ السِّرَّ
بر وی صبح و شام ﴿٥﴾ بگو فرود آورده است آن را کسی که می داند راز را

فِى السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا۟
در آسمان ها و زمین همانا او هست آمرزندهٔ مهربان ﴿٦﴾ و گفتند

مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِى فِى الْأَسْوَاقِ ۙ
چه شده است این پیامبر را که می خورد غذا را و می گردد در بازارها؟

لَوْلَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُۥ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَىٰٓ
چرا فروفرستاده نشده به سوی او فرشته ای تا باشد همراه وی بیم دهنده ای ﴿٧﴾ یا [چرا] افکنده نشده

إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُۥ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ
به سوی او گنجی؟ یا چرا نیست برای او باغی که بخورد از آن؟ و گفتند

الظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٨﴾ انظُرْ
ستمکاران پیروی نمی کنید مگر مردی جادو شده را ﴿٨﴾ ببین

كَيْفَ ضَرَبُوا۟ لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا۟ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
چگونه زدند برای تو مَثَل ها را پس گمراه شدند پس نمی توانند [که بیابند]

سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِىٓ إِن شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّن ذَٰلِكَ
راه [برون رفتی] را ﴿٩﴾ پر برکت است آنکه اگر خواهد قرار می دهد برای تو بهتر از این [که اینها می گویند]

جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ وَيَجْعَل لَّكَ قُصُورًۢا ﴿١٠﴾ بَلْ
باغ‌هایی را که می رود زیر[درختان] آن جوی ها و قرارمی دهد برای تو کاخ هایی را ﴿١٠﴾ بلکه

كَذَّبُوا۟ بِالسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾
تکذیب کردند رستاخیز را و آماده کردیم برای کسی که تکذیب نمود رستاخیز را آتش افروختهٔ [دوزخ] را ﴿١١﴾

إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ سَمِعُوا۟ لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَآ
چون ببیند[دوزخ] ایشان را از جایی دور شنوند از آن آوای خشم و خروش را ﴿۱۲﴾ و چون

أُلْقُوا۟ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا۟ هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾
انداخته شوند از آن[دوزخ] در جایی تنگ درحالی که زنجیرپیچ باشند بخواهند آنجا هلاکت را [برای خود] ﴿۱۳﴾

لَّا تَدْعُوا۟ ٱلْيَوْمَ ثُبُورًا وَٰحِدًا وَٱدْعُوا۟ ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ
[گفته شود به آنان] مخواهید امروز هلاکت را یک بار و بخواهید هلاکتی بسیار را ﴿۱۴﴾ بگو

أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ ٱلْخُلْدِ ٱلَّتِى وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ ۚ كَانَتْ
آیا این بهتر است یا بهشت جاویدی که وعده داده شده به پرهیزکاران؟ هست آن

لَهُمْ جَزَآءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ خَٰلِدِينَ ۚ
برای شان پاداش و فرجامی ﴿۱۵﴾ برای آنهاست در آنجا آنچه خواهند درحالی که جاویدند [در آن]

كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْـُٔولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
هست بر [عهدهٔ] پروردگار تو وعده ای درخواست شده ﴿۱۶﴾ و [یاد کن] روزی را که جمع گرداند الله آنان را و آنچه را

يَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِى
می‌پرستند به غیر از الله پس می گوید آیا شما گمراه کرده‌اید این بندگانم

هَٰٓؤُلَآءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا۟ ٱلسَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ مَا كَانَ
را یا آنان خود گم کردند راه را ﴿۱۷﴾ گویند پاکا تو نیست

يَنۢبَغِى لَنَآ أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِن مَّتَّعْتَهُمْ
سزاوار برای ما که بگیریم غیر از تو کار سازانی را ولیکن بهرهمند ساختی آنان را

وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا۟ ٱلذِّكْرَ وَكَانُوا۟ قَوْمًۢا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ
و پدرانشان را تا آنکه فراموش کردند آن پند را و شدند قومی هلاک شده ﴿۱۸﴾ پس به راستی

كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا
تکذیب کردند شما را در آنچه می گویید اکنون نمی‌توانید بازگرداندن [عذابی] را و نه

نَصْرًا ۚ وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾
یاری کردن [خود را] و هرکه ستم کند از شما می‌چشانیم به او عذابی بزرگ را ﴿۱۹﴾

وَمَآ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّآ إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
و نفرستادیم پیش از تو هیچ یک از پیامبران را مگر اینکه ایشان می‌خوردند

ٱلطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِى ٱلْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
غذا را و راه می‌رفتند در بازارها و قرار دادیم برخی شما را

لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾
برای برخی دیگر [مایهٔ] آزمایشی آیا شکیبایی می ورزید؟ و هست پروردگار تو بینا ﴿۲۰﴾